

မိမိကိုယ်မိမိတော်လှန်ခြင်းဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကြီးအား ပြုပြင်ခြင်း

လူမှုရေး

လူသား တစ်ယောက်ဟာ မိမိကိုယ်မိမိ ငြိမ်းချမ်းမှု ပီတိကို ဆွတ်ခူးရပြီ ဆိုတာနဲ့- အခြားလူတွေကိုလည်း ငြိမ်းချမ်းမှု ဓါတ်ကူးပေးလိုမှု မေတ္တာတရားတွေ ယိုဖိတ်လာပါတော့တယ်။ ဒါဟာ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် အားလုံး ဖြစ်ပေါ်ခံစားခဲ့ရတဲ့ လက်တွေ့ကျင့်ဆောင်သွားတဲ့ လမ်းစဉ်မှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အားလုံးဟာ မိမိတို့ ခံစားရတဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှု ရသကို တောထဲမှာ တရားဆက်ကျင့်ရင်း တစ်ဦးတည်း တိတ်တဆိတ် ခံစား သွားတာ မဟုတ်ဘဲ၊ လူပတ်ဝန်းကျင်က လူထုကြီးထဲမှာ အကောင်းဆုံး လူမှုရေးများကို တည်ဆောက်ရင်း လူသားတွေကို ငြိမ်းချမ်းမှု ဓါတ်ကူးပေးသွားကြပါတယ်။

အဲ့ဒီ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးရဲ့ ဟောတရားကို ကြည့်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ အတုယူရမယ့် တရားတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့တွေ တရားစဟောတာနဲ့ **ဟာဂက်** လို့ခေါ်တဲ့ ပရမတ္ထသစ္စာ အကြောင်းကို စပြောတော့တာပဲ မဟုတ်လား။ တနည်းအားဖြင့် သစ္စာဆိုတဲ့ ဖေါက်ပြန်ပြောင်းလဲခြင်းကင်းသော စံပေတဲ့ကို လူသားတွေဆီ အရောက်ပို့ပေးလိုက်တာပါ။

လူသားတွေမှာ စံပေတံ ပိုင်ဆိုင်တော့မှ- မိမိအပါအဝင် လောကအားလုံးကို စံပေတံနဲ့ တိုင်းဘို့ သွန်သင်ပါတော့တယ်။ သွန်သင်တယ် ဆိုတာလည်း- ဒီခေတ် နားလည်ထားတဲ့- ဆရာကြီးဝါဒနဲ့ သွန်သင်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ- လူသားများအတွက် အနစ်နာခံခြင်း၊ လူသားကောင်းစားရေး အတွက် ဦးဆောင်လုပ်ပြုခြင်း ဆိုတဲ့ မိမိကိုယ်မိမိ တော်လှန်ခြင်းဖြင့် နောက်လူများ အတုယူနိုင်အောင် လက်တွေ့ပြသခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလားတူပဲ-- မိမိကိုယ်မိမိ ငြိမ်းချမ်းမှု ပီတိဆွတ်ခူးပြီးတဲ့ လူသားဟာ မိမိကိုယ်မိမိ တော်လှန်ပါယ်သတ်နဲ့ နည်းနဲ့ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြုပြင်ရပါမယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က တုန်ပြန်လာတဲ့ တိုက်ခိုက်မှုအားလုံးကို သည်းခံနိုင်ရမယ်။ လိုအပ်လို့- တိုက်ခိုက်စော်ကားလာသူကို တုန်ပြန်ရမယ့် အခါမျိုးမှာ- အဲ့ဒီ တိုက်ခိုက်လာသူ တရားရစေအံ့မှာ- သို့မဟုတ် သူ့ကိုယ်သူ ဆင်ခြင်စေအံ့မှာ- ဗျူဟာများကို သုံးနိုင်ပေမယ့်၊ နှလုံးသားထဲမှာ ဒေါသဖြစ်ခြင်း၊ ဒေါသခံစားခြင်း၊ အနိုင်လိုချင်ခြင်း၊ သစ္စာမဲ့သော အကြံအစည်များကို သုံးခြင်းများ ပါယ်သတ်ထားရပါမယ်။ မိမိရဲ့ သစ္စာတရားလမ်းမှာ ဖြစ်တည်တဲ့ အနှောင့်အယှက်များကို ဖယ်ရှားခြင်း ဆိုသည်မှအပ- သူတစ်ပါးအား ဒုက္ခရောက်လေအောင် ကြံဆောင်ခြင်းများ မဖြစ်ဘို့ လိုပါတယ်။ မတော်တဆ သူတစ်ပါးအား ဒုက္ခရောက်စေလောက်အောင် ကြံဆောင်လိုက်တာနဲ့- မိမိရရှိထားတဲ့ အေးငြိမ်းမှုဟာလည်း ရုတ်ချည်းပျောက်ကွယ်သွားနိုင်တယ်။ မှေးမှိန်သွားနိုင်ပါတယ်။ ကြံစည်ခြင်းတိုင်းဟာ မိမိကိုယ်ပြန်သင့်နေတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို မေ့ထားလို့ မရပေဘူး။

အေးငြိမ်းမှု ရပြီးသား လူသားဟာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အေးငြိမ်းမှု ဓါတ်မကူးပေးပြန်ရင်လည်း- သူ့တာဝန် မကျေမှု ခံစားမှုက သူ့ကို ပြန်သင့်စေနိုင်သလို- ပတ်ဝန်းကျင်အား အေးငြိမ်းမှု ဓါတ်ကူးပေးပြန်ရင်လည်း တုန်ပြန်လာမယ့် ပရောဂတွေကို ခုခံရင်း မိမိဘက်က အမှားတစ်ခုကို ပြုလုပ်မိလိုက်တာနဲ့ အဲ့ဒီအမှားက ကိုယ့်ကိုပြန်သင့်စေနိုင်တယ်-ဆိုတာ အမြဲ ဆင်ခြင်နေရမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒါကြောင့် မိမိကိုယ်မိမိ အမြဲတော်လှန်နေတဲ့နည်းနဲ့ပဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြုပြင်တဲ့ နည်းကို သုံးရပါမယ်။

ဒီနေရာမှာ- လူအများစုက သူများတွေရဲ့ ဝေဖန်ပြစ်တင်ခြင်းက ကင်းအောင်၊ စာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာ ပြစ်ချက်ထောက်ပြခံရခြင်း က ကင်းအောင်သာ ကြိုးစားကြတာများပါတယ်။

အစ္စလာမ်က သွန်သင်တာက အဲ့သလို မဟုတ်ပြန်ဘူး။ အများတကာက ဝေဖန်သည် ဖြစ်စေ၊ မဝေဖန်သည် ဖြစ်စေ- အလေးပေးနေဘို့ မလိုဘူး။ မိမိက သူတစ်ပါးအပေါ် မကောင်းကြံခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်၊ မိမိကြောင့် သူတစ်ပါး ထိခိုက် နစ်နာရမည့် အဖြစ်မျိုးမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်ကိုပဲ ဇောင်းပေးသွန်သင်ပါတယ်။

စာရိတ္တဆိုတဲ့ စံက ပတ်ဝန်းကျင်က သတ်မှတ်တဲ့ စံ ဖြစ်တယ်။ မိမိကြောင့် သူတစ်ပါး မထိခိုက် မနစ်စေခြင်း ဆိုတဲ့ စံက ဘာသာတရားက ပြဌာန်းတဲ့ စံ ဖြစ်တယ်။

အဲ့ဒီ စံ နှစ်ခုဟာ အလွန်တရာ ကွာခြားပါတယ်။ ဥပမာ-- ဘာသာတရား ခေါင်းစဉ်အောက်က လူသား တစ်ဦးအနေနဲ့- သူ ဟာ မိရိုးဖလာပတ်ဝန်းကျင်က သတ်မှတ်ထားတဲ့- ဘုန်းကြီးတစ်ပါး၊ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် တစ်ပါးလို နေထိုင်ကျင့်ကြံ တယ်။ စာရိတ္တအရာမှာလည်း အများအမြင်နဲ့ ကိုက်ညီတယ်။ အပေါ်ယံ ထင်သာ မြင်သာ ရှိတဲ့ လူ့ကျင့်ဝတ်- ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင် ကျင့်ဝတ်တွေအားလုံး ကောင်းမွန်တယ်။-စိတ်ဓါတ်ရေးရာ အရလည်း အလွန်ရိုးသားတယ်။ စိတ်ကောင်းရှိ တယ်။-- ဒါပေမယ့် သူကိုယ်တိုင် မရည်ရွယ်ဘဲ ဆရာစဉ်ဆက် အဆိုအမိန့်အတိုင်း ဟောပြောသွန်သင်လာတဲ့ ပုံတိုပတ်စ တွေနဲ့ အခြားသူငါ- တကာ တကာမများကို ဆုံးမသွန်သင်နေတယ်- ဆိုရင်၊

သူ့ရဲ့ဟောပြော သွန်သင်မှုဟာ ယုတ္တိမဲ့ ဒဏ္ဍာရီများ ဖြစ်နေတယ်။ လူသားအများစုကလည်း ကြားဘူးနားဝ အစဉ်အလာ လက်ခံ ထားပြီးတရားများ ဖြစ်လို့ အဲ့ဒီ ဒဏ္ဍာရီကိုပဲ တရားလို့ မှတ်ယူနေရတယ် ဆိုရင်- သူ့ရဲ့ သွန်သင်ချက်ဟာ နောင် လာမယ့် အနာဂတ်မျိုးဆက်ကို ထိခိုက်နစ်နာစေနိုင်ပါတယ်။ အဲ့ဒီ တရားတွေကြောင့် နောင်လာမယ့် အနာဂတ်မျိုးဆက်က မိမိရဲ့ ဘာသာတရား၊ မိမိရဲ့ ဘုရားကိုပါ- ဟုတ်ပဲဟုတ်ပွဲမလားလို့- မနောက်က ပြစ်မှားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒီလို ပြစ်မှားခံရခြင်း ရဲ့ တရားခံက- အဲ့ဒီ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် သို့မဟုတ် ဘုန်းကြီးပဲ ဖြစ်ရပါတော့မယ်။

ဒါကြောင့် ဘာသာရေးက ချမှတ်တဲ့စံမှာ- ယခုဖြစ်စေ၊ နောက်မျိုးဆက်ကို ဖြစ်စေ အစဉ်မှန်နေတဲ့ ယုတ္တိဗေဒကို ပေးနိုင်တဲ့ သူတစ်ပါးအား မထိခိုက်စေခြင်း ဆိုတဲ့ စံပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သူတစ်ပါးအား မထိခိုက်စေခြင်း- ဆိုတဲ့ ပညတ်အောက်မှာ စာရိတ္တဆိုတာ အလိုလို ကောင်းမွန်ပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်။- ဥပမာ- မိမိကြောင့် သူတစ်ပါးရဲ့ သားမယား၊ သာသမီး မထိခိုက်စေရ-လို့ ပြဌာန်းထားသူတစ်ဦးဟာ- ကာမဖောက်ပြန်မှုဆို တာ ကင်းသွားပါတယ်။ မိမိကြောင့် သူတစ်ပါးအား အန္တရာယ် မဖြစ်စေရ-လို့ ပြဌာန်းထားသူ တစ်ဦးဟာ- သူတစ်ပါးအား မကောင်းကြံခြင်း၊ သေကြောင်းကြံခြင်း၊ ထိခိုက်နစ်နာအောင် ကြံစည်ခြင်း အားလုံး ကင်းသွားပါတယ်။ မိမိကြောင့် ပတ်ဝန်း ကျင်အား အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ရ-လို့ ပြဌာန်းထားရင်- မူးယစ်သေစာ သောက်စား ရမ်းကားခြင်း၊ သူတစ်ပါး စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်အောင် ပြုမူနေထိုင်ခြင်းများ ကင်းသွားပါတယ်။ နောက်ဆုံး သူတစ်ပါးနဲ့ စကားပြောရင်တောင် `ငါ-ပါးစပ်က ထွက်တဲ့ အနံ့ကောင်းရဲ့လား၊ ငါ-စကားပြောရင် သူတစ်ပါးအတွက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မလားလို့ သုံးသပ်ပြီး- တစ်ကိုယ် ရည် သန့်ရှင်းမှုကိုပါ- ဂရုစိုက် ဆင်ခြင်လာတော့မှာ ဖြစ်တယ်။-- ဒါတွေအားလုံးဟာ မိမိကိုယ်မိမိ တော်လှန်ခြင်းဖြင့် ပတ် ဝန်းကျင်အား ပြုပြင်ခြင်း ဆိုတဲ့ အစ္စလာမ်က သွန်သင်ထားတဲ့ နည်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲ့ဒီလို နည်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြုပြင်တဲ့ လူသားတွေဟာ- သူတို့ရဲ့ စံချိန်ပြည့်မှီလာလေလေ- သူတို့ကိုယ်သူတို့ စိတ်ဘဝင် ကျလာလေလေ ဖြစ်ပြီး မိမိကိုယ်မိမိ လူပီသခြင်း ငြိမ်းချမ်းမှု ပီတိကို ပိုလို့ ပိုလို့ ခံစားလာရမှာ- သေချာလှပါတယ်။

ပညာရေး

အစ္စလာမ်-သာသနာက- ပညာမှန်သမျှကို အားပေးထားပါတယ်။ ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်ထံကို သဗ္ဗညုဉာဏ်နဲ့ ကိန်းဝပ်သိမြင် စေတဲ့ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံ-ရဲ့ ပထဦးဆုံး ဉာဏ်စဉ်အသိမှာပဲ- **အိက်ကရ ဖတ်လော့---**----- **လူသားအား ကလောင်တံ ဖြင့် သင်ကြားပေး၏။ သူ့အား မသိခဲ့ရာမှ- သိလာစေရန် သင်ကြားပေး၏။**- (၉၆:၁-၅) လို့ စတင် မိန့်ညွှန်ပါတယ်။ ပညာ သင်ခြင်းကြောင့်၊ ပညာဆည်းပူးခြင်းကြောင့် လူသားဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ ကင်းကာသွားလိမ့်မယ်လို့ အစ္စလာမ်က လုံးဝ ပြော မထားပါ။ တနည်းအားဖြင့် ပညာဆိုတာ- လောကီအတွက် ဖြစ်တယ်။ အကျင့်စရုက သည်သာ လောကုတ္တရာ အတွက် ဖြစ်တယ်။ နာမ်ခန္ဓာအတွက်ဖြစ်တယ်။ ဉာဏ်စဉ်ရင့်ကျက်ရာ ခရီးအစ ဖြစ်တယ်လို့ လုံးဝ ပြောထားခြင်း မရှိပါ။

အစ္စလာမ့် ဝိပဿနာခေါ် အစ္စလာမ်က ပြည့်စုံတဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှုဆိုသို့ ခရီးမှာ ခရီးသည်ကောင်း တစ်ဦးဖြစ်ဖို့ ယုတ္တိဗေဒ စံကို ပဲ စွဲကိုင်ခိုင်းပါတယ်။ ဘယ်ပညာကို သင်ယူဆည်းပူးသည် ဖြစ်စေ၊ ဘယ်ခရီးကို သွားလာသည် ဖြစ်စေ၊ ဘယ်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သည် ဖြစ်စေ လောကယုတ္တိဗေဒ စံနဲ့ တိုင်းတာတတ်နေရင်- သူဟာ သောတာပန် အဆင့်ကို ရောက်နေပါပြီ။ သူ့ဆီသို့ ယုတ္တိဗေဒမဲ့ ကောလဟာသများ၊ ဒဏ္ဍာရီများ ပြေးဝင်ဆည်းကပ်လို့ မရနိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား။ ပညာကို ဆည်းပူးလေလေ အသိဗဟုသုတ တိုးလေလေ-ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို ခံယူထားရပါမယ်။

အဲ့ဒီသင်ယူတဲ့ ပညာများမှာ- ယုတ္တိဗေဒကင်းမဲ့သော အရာများ ပါလာရင်- အဲ့ဒီအချက်တွေကို ရန်လိုစွာ တုန့်ပြန်ခြင်းထက် မိမိလက်ကိုင်ထားတဲ့ ယုတ္တိဗေဒ စံချိန်အား အရည်အသွေးပြောင်စေရန် `သွေး`ရမည့် အတိုက်အခံ ဖြစ်တယ်လို့ ခံယူရပါ မယ်။ အရည်အချင်းဆိုတာ `သွေး`လေ စံချိန်မြင့်လေပဲ။ အစ္စလာမ်က ညွှန်ပြရာမှာ- ပညာသင်ရင်းလည်း ရဟန္တာ (၀လီ) ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။ ပညာကို ရနိုင်သမျှ သင်ယူပါ။ ဒါပေမယ့်- စာပေတစ်ခုတည်းသာ ပညာဖြစ်တယ်လို့ ကျဉ်းမြောင်းစွာ မမှတ်ယူမိဘိုလိုပါတယ်။ နီးဖြာတာ၊ သက်ကယ်မိုး၊ ကွန်ပစ်၊ ငါးမြား၊ လယ်ထွန်၊ ကိုင်းလုပ် တာတွေက အစ နေရာတိုင်းမှာ အထာနဲ့ ပညာဆိုတာ ရှိနေပါတယ်။ ဘယ်အရာကိုမှ အထင်မသေးမိဘို့နဲ့ ပညာဟာ နေရာတိုင်းမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ အသိ ကို မမေ့ဘို့ အရေးကြီးပါတယ်။ သူ့အရာနဲ့သူ အသုံးဝင်တာချည်းပါပဲ။

မြန်မာနိုင်ငံ- ကျေးလက်ဒေသက ကလေးတစ်ဦးအတွက် ထင်းနဲ့ `မီးမွှေး`ရတာ မခက်ပေမယ့်။ အမေရိကန်က ကလေး တစ်ယောက်အတွက် `မီးမွှေး`ရတာ ဧရာမ အခက်အခဲကြီး တစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။ သူတို့ဘဝမှာ- အိမ်မှာ ရှိတဲ့ နံရံက အပေါက်ကလေး ၂ ပေါက် (တစ်ချို့ ၃ ပေါက်)ကို ဝိုင်ယာကြိုးနဲ့ ထိုးထည့်လိုက်ရင် ထမင်း ကျက်လာမယ်လို့ပဲ ယုံကြည် ထားပါတယ်။ ရေတွင်းဆိုတာလည်း မမြင်ဘူးဘူး၊ ရေခပ်ရမှာလည်း မသိဘူး။ အားလုံးက အိမ်နံရံက အပေါက်ထဲမှာ အဆင်သင့်ရှိနေတယ်။ ဒီတော့ ဆိုလိုတာက နေရာတိုင်း- ကိစ္စတိုင်းမှာ ပညာ-ဆိုတာ ရှိနေတာပါပဲ။ အာရ်ဗီစာ၊ အင်္ဂလိပ် စာ၊ ပါဠိစာ တစ်ခုတည်းသည်သာ ပညာရေး မဟုတ်သလို- လမ်းဘဝလမ်းညွှန် နီတိများလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ လူ့ ပတ်ဝန်း ကျင်ကြီး တစ်ခုလုံးမှာ မြင်တွေ့သမျှတွေဟာ ပညာရေး ဖြစ်သလို- စနစ်တကျ ယုတ္တိဗေဒကျစွာ စီစစ်သုံးသပ်တတ်ရင်- လမ်းညွှန်နီတိတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။--

ဆက်လက် ဖော်ပြပါမည်။